

Universitätsbibliothek Paderborn

**Commentaria Vetustissima & profundissima Super
Canticvm Canticorvm Salomonis Qvod Hebraice Dicitvr
Sirhasirim**

Wolbero <de Sancto Pantaleone>

Coloniae Agrippinae, 1630

Versvs IX. Ferculum fecit sibi Rex Salomon de Lignis Libani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10027

136 In Canticum Cantorum Salomonis

rioris domus suæ tam vigilanter obseruare, ut nullus introeundi locus hosti possit patere. Ostendit huiusmodi studium qui sint fortes vel fortissimi, qui veri Salomonis lectulum ambiendo custodiant vel custodire valeant, & qui doctissimi in sancti propositi præcinctu existant, tenentes semper prouidentia & promptæ vigilantia gladios, propter subitos irrepentis vitij timores nocturnos.

Verum huius spiritualis militiae scientiam & audaciam, ubi & à quo isti fortissimi accipiunt sequentia insinuant; nam subditur: ferculum sibi fecit Rex Salomon, &c.

VERSUS IX.

Ferculum fecit sibi Rex Salomon de lignis Libani.

Spiritualis
militia &
audacia ubi
& à quo
fortissimi
accipiunt.

VNde enim accipiunt ut fortes sint, nisi à sanctæ Ecclesiæ Doctoribus, quorum facta & dicta imitari cupiunt, vel à sanctarum scripturarum canonicarum testimonijs, & auctoritatibus?

Ferculum autem huius veri Regis Salomonis sancta Ecclesia est siue ipsius Ecclesiæ tota Canonica scriptura, siue in individuo iusti cuiusque anima; nam cum ferculu à ferendo dicitur, nimirum unum quodque ipsorum non absurdè ferculum æquiuocè nuncupatur; Ecclesia quidem propter diuinorum fecit sibi quæ in ea continentur Sacramen-

torum lationem; sancta scriptura Salomon propter diuinorum eloquiorum, Ecclesia, siue præceptorum, quorum mysteria & utilitatem continet susceptionem; iusti vero anima propter diuinæ scientiæ, per quam honestatis & disciplinæ capax efficitur, perceptionem, quæ omnia spiritualium delitiae sunt epularum.

Quomodo vero singula membra vnicuique capiti eorum quæ proposuimus adhærere possint expedire curabimus, hoc est quomodo columnæ argenteæ, reclinatorium aureum, ascensus purpureus, & istorum medium charitate conformatum, siue Ecclesiæ, siue canonicae scripturæ, siue iusti animæ competant, assignabimus.

Primò tamen considerandum qualiter ex lignis libani unuquodque istorum ferculorum dicatur extructum: libanus cädidatio interpretatur. Quid autem per ligna libani, quæ naturaliter imputribilia esse memorantur, nisi sancti & electi accipiuntur, qui per spiritus fortitudinem & mundæ vitæ candore, incorruptam cogitatione, locutione, & opere seruauerunt & seruant sanctitatem?

Ex lignis ergo libani Rex Salomon ferculum sibi instituit, quia Christus ex Sanctorum suorum venerabilibus & incorruptis gestis & documentis, & Ecclesiæ suam factum decentissime nobilitauit & sanctam scripturam suam composuit, & cuiusque iusti animam erudiuit, vt

Libanus
interpretatur can-
didatio.

ut unumquodq; horū cælestium for-
ret ferculum epularum, & fideliūm
refectio animarum.

VERSUS X.

*Columnas eius fecit argenteas, re-
clinatorium aureum, ascensum purpureū:
media, charitate constrauit propter filias
Ierusalem.*

Argentum vero & aurum in sin-
gulis competenter intelligitur
propter eloquorum nitorem &
puritatem, atq; sensuum qui in ipsis
fulgent eloquijs maiestatem. Si e-
nem ad Ecclesiā referas columnā eius
**Columna huius fer-
culi curar-
gentea di-
cantur.**
sunt argētae, quia sancti Patriarchē &
Prophetae Apostoli quoq; siue Apo-
stolici viri in prædicatione sua, vel
vtriusq; testamēti expositione, qua
Ecclesiam subleuant & sustentant,
quæ dicunt vel scribunt fideli & lu-
culento perorant sermone.

**Reclinato-
rium fer-
culi Salo-
monis cur-
aureum
referatur.**
In quo sermone reclinatoriū est au-
reū, quia ipsa eorū prædicatio: vel ex-
positio pretioso sensuum fulgore
rutilat, in quo se quilibet, qui prius
ignorādo & quærendo laborabat,
iam intelligens quasi requiescendo
reclinat, & ad internæ refectionis
epulas quasi fatigatam ignorantiā
mentem appodiāt.

Huius quoq; ferculi ascensus est pur-
pureus, quia altissima est in Ecclesiæ
pace professio, quæ contemptu, sæ-
culi, mortificatione carnis, & pro-
priæ voluntatis abiectione marty-
rio mentis purpuratum disponit as-
censum, quando mens se ipsam

Deo offert hostiam viuentem in o-
dorem suavitatis. Nemo quippe ni-
si ab omnibus mundi curis & desi-
derijs liber ad summū diuinæ cha-
ritatis gradum per contemplatio-
nem ascendere valet, quia cum
multi & diuersi sanctorum virtuti-
bus ascendentium sint gradus, sicut
de eis scriptū est, ibūt de virtute in vir-
tutem, altissimus tamen, vt dici-
mus, ascensus est, vbi mens se supra
se contemplatoriā erigit charitate.

In isto namq; ascensiū purpureo di-
uersi sunt gradus, quia alter altero
est eminentior, plus est enim orare,
ieiunare, vigilare, quam meditari
tantum & legere; plus est pro iusti-
tiā contumelias & approbia vel
qualescumq; persecutions sustine-
re, quam ab iniustitia tātū abstine-
re: attamen in omnibus huiusmodi
ascensionibus labor corporis & a-
nimi, & vitæ continentia quasi quæ-
dam pretiosa mentis est purpura.

Sed huius ferculi media Rex Salo-
mon charitate constrauit propter filias
Ierusalem, quia in medio horum
tam sublimium in Ecclesia merito-
rum multæ nimirum quasi fragili-
tate & infirmitate confratæ depo-
nuntur mentis, quæ quamuis mundum
perfectè relinquere non vale-
ant, tamen mundi contemptores di-
ligunt & venerantur, quamuis pro-
pter Deum laborare ieiunando, vi-
gilando, & orando, siue carnem
mortificando non possint, tamen
hæc in agentibus dum diligunt
quasi sua efficiunt, & quod ipse
S in se